

párrast ükski enam súua ei wðinud! — Kúll oli ropp náha!!

Ükskord oli ta lammast tapnud ja andis felle sisekonda perele siis súua, kui need juba haisesiwad ja poolmádanud oliwad. Pete sõi wágise wästu tahtmíst, fest et paremat laua páál ei olnud. Aga mis fest sündis? Kõit jáiwad ükssteise járele haigeks ja kaks last suriwad ára! — Mónikord unustas ta leiba tegemata. Qui ta siis ülepáá kaela oli teinud ja pooltoorelt ahjust wálja wótnud, andis ta seda kõhe palavalt lästele súua, ehk ta kúll juba náinud oli, et lapsed sellelábi sagedaste haigeks jáiwad. Håád ólut ehk talja wði taari temal ilmaški ei olnud, fest et ta joogi astjaid mitte puhtaks pesta ei wiitsinud.

Oma silmnágu ei pesnud ta muul aegal, kui púhapáawadel, ega hoolinud ta fest midagi, kui läste náud n'agu mussatükid mustad oliwad. Ta pidas sárgid neil úhtejárge nenda kava seljas, kuni ráabalaks saiwad. Et n'ad táis tåia oliwad, fest ei pidanud ta lugu midagist. Tua pðrand oli alati márg ja sõni-

kune n'agu loojuuste laut, fest ta ei ajanud wáhemaid lapsi mitte wálja oma ajsale. Päälegi oliwad veel kanad, sead, kitsed ja lambad ikka tuas. Ükski ei ajanud neid wálja ega púhkinud tuba. Sáál siis kõik elasivad läbisegamine, inimesed ja loomad, sõniku ja sopa sees, ning pidasivad üksed ja aknad kinni, ega laesnud tuult tubadest läbijooksta.

Wahve aegal oli tuba nenda palavaks lüetud n'agu soun. Wahel joossiwad n'ad paljalt wálja kúlma kätte ja jáiwad siis haigeks. — Niisuguse ropu ja hooletuma eluviiside lábi tuliwad mitmesugused haigused Andres'e maeasse: kárnad, súgelised, sulg, tuulerawan-dus ja hamba walu: need kõik oliwad sáál aset, n'agu oma párisostetud koha páál, kust keegi enam áraajada ei wði. — Üsna hirmus oli see náha, kui need inimesed nende piinamise all ágasivad ja wága wilet-sad oliwad! — Andres isi suri ka juba noores eas nende nuhtluse alla ára, ja kuuest lapfest ei saanud ükski üle 15 aasta wanaks. Wanem tútar suri kopsu-tõbesesse, fest et n'ad